

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoCsp/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819201036
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8819201036.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom Komenského 50, 042 48 Košice, IČO: 36 570 460, proti žalovanému: E. S., F.. XX.XX.XXXX, T. X. XXX/X, J., o zaplatenie 469 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 24.10.2019, č. k. 7Csp/48/2019-45, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.
- II. Nepriznáva stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto, cit.:

„Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 280,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 153,48 eur od 01.10.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 51,50 eur od 05.12.2017 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 75,46 eur od 01.01.2018 do zaplatenia a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 18 %, s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

2. Vychádzal z ustanovení § 489 Obchodného zákonníka, § 35 ods. 1, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. k) a 5 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 3 a 4, § 5 ods. 3, § 17 ods. 3, § 18 ods. 3, § 26 ods. 1 písm. g) a h), § 28 ods. 1, 3 a 6 zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach (ďalej aj ako „ZoVV“) a článku 6 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993, o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

3. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že na základe vykonaného dokazovania zistil, že medzi stranami sporu bola dňa 29.07.2014 uzavretá zmluva č. XX-XXXXXXXXXXPDXXX o dodávke vody z verejného vodovodu, odvádzaní odpadových vôd a odvádzaní vôd z povrchového odtoku (voda z atmosférických zrážok) verejnou kanalizáciou. Na základe uzatvorenej zmluvy o dodávke vody so žalovaným dodával žalobca do odberného miesta pitnú vodu. Keďže žalovaný od žalobcu dodávanú pitnú vodu odoberal, pričom povinnosť uhrádzať vodné vyplývajúce mu z ustanovenia § 28 ods. 3 ZoVV

nesplnil, žalobca pristúpil k podaniu žaloby. Keďže žalovaný si svoju povinnosť uhradiť cenu za tieto poskytnuté služby nespĺnil, súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel v časti o zaplatenie sumy 280,44 eur spolu s prísl. V časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 188,56 eura spolu s prísl. vyplývajúcej z faktúry č. XXXXXXXXXXXX, ktorú odvodzoval z článku IV, bodu 8 Zmluvy o dielo žalobu zamietol. Zmluvu o dielo č. XXXX/XXXX/I.€ uzatvorenú medzi stranami sporu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Považoval v zmluve o dielo uvedenú formuláciu „ak počas hodnotiaceho obdobia dôjde prerušeniu pripojenia odberného miesta zo strany zhotoviteľa“ za všeobecnú a nejednoznačnú. Zo znenia dohody o zmluvnej pokute v zmluve o dielo (čl. IV. bod 8) nevyplýva jednoznačná špecifikácia porušenia povinnosti, na ktorú sa vzťahuje. Podľa súdu prvej inštancie uvedená zmluvná podmienka nijako nekonkretizuje dôvody prerušeniu pripojenia, pričom zo samotného zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách vyplýva, že dodávateľ môže prerušiť dodávku vody nielen z dôvodov na strane odberateľa - spotrebiteľa, ale aj z dôvodov na strane dodávateľa resp. v dôsledku udalostí nezávislých na vôli, resp. konaní či opomenutí dodávateľa a spotrebiteľa. Ďalej podľa súdu uvedené dojednanie o zmluvnej pokute nijako nereflektuje na závažnosť porušenia zmluvných povinností spotrebiteľa, zmluvná podmienka oprávňuje dodávateľa požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty bez ohľadu na výšku dlhu spotrebiteľa. Preto považoval zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v zmluve o dielo (čl. IV. bod 8) za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je tak neplatné. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť. Dodal, že nemohol akceptovať námietky žalobcu, ktorý sa odvoláva na to, že zmluvná pokuta bola dojednaná v dôsledku poskytnutej zľavy za zriadenie vodovodnej prípojky. Tieto inštitúty nemožno navzájom zamieňať a je vecou obchodnej politiky žalobcu, že poskytol zľavu za zriadenie prípojky.

4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Argumentoval tým, že žalobca mal v konaní úspech v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a teda v časti o zaplatenie 280,44 eura spolu s prísl., čo predstavuje úspech 59 % a neúspech 41 %, čo predstavuje úspech žalovaného, a to v časti, v ktorej súd konanie zastavil (správne zamietol žalobu - poznámka odvolacieho súdu). Žalobcovi tak po odpočítaní úspechu žalovaného vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 18 %.

5. Proti rozsudku, a to proti zamietavému výroku a súvisiacemu výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Odôvodnenie súdu prvej inštancie považoval za všeobecné a neanalyzujúce celý prípad v komplexnosti. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že predmetná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Dané odôvodnil tým, že žalovanému poskytol celkovú zľavu vo výške 444,40 eura, pričom mu zdarma poskytol vodomernú plastovú šachtu, montáž vodomernej zostavy, vodomernú zostavu, ako aj ďalšie uvedené položky v tabuľke, pričom tak konal z dôvodu, že sa so žalovaným dohodol na tom, že žalovaný bude odoberať vodu z verejného vodovodu minimálne po dobu 5 rokov, a teda vynaložené náklady sa mu vrátia. Žalovaný porušil svoj záväzok odoberať vodu z verejného vodovodu po dohodnutú dobu, nakoľko pre neplatenie bola nehnuteľnosť od dodávky vody odpojená. Bol toho názoru, že zmluvná pokuta je primeraná významu sankcionovaného porušenia povinnosti, a to s ohľadom na to, že spotrebiteľovi boli poskytnuté výhody - zrealizovanie vodovodnej prípojky za sumu 1 eura. Žalobca nenútil žalovaného uzatvoriť zmluvu o dielo a žalovaný mal možnosť zaplatiť žalobcovi náklady na realizáciu vodovodnej prípojky vo výške 444,40 eura. Nejde o typickú zmluvu, ktorú žalobca uzatvára pri svojej činnosti. Je to len alternatíva zameraná na tých klientov, ktorí sa rozhodnú akceptovať túto možnosť a zaplatia iba 1 euro. Zmluva neobsahuje žiadne ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je to práve žalobca, ktorý je v nevýhode, nakoľko on vyšiel v ústrety žalovanému a umožnil mu napojenie na verejný vodovod za symbolickú cenu. Zmluva neobsahuje žiadnu neprijateľnú zmluvnú podmienku - sankcia za nesplnenie zmluvy nie je neprimerane vysoká. Žalovaný sa pred podpisom zmluvy oboznámil s jej podmienkami. Na základe dojednania zmluvnej pokuty malo byť garantované len plnenie štandardných povinností zo strany žalovaného. Nesúhlasil, že poskytnutie zľavy sledovalo marketingovú a obchodnú stratégiu na trhu. Cieľom bolo naplniť záväzok Slovenskej republiky, aby sa zvýšila napojenosť obyvateľstva na verejný vodovod a spotreba pitnej vody namiesto zdravotne závadnej. Žalobca na správu vodovodných a kanalizačných sietí vynakladá nemalé finančné prostriedky. Navrhol preto, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 188,56 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 188,56 eura od 01.01.2018 do zaplatenia.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok napadnutého rozsudku o zamietnutí žaloby, ktorým súd prvej inštancie žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 188,56 eura zamietol, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania. Keďže výrok, ktorým súd žalobe čiastočne vyhovel v časti neuhradenia vodného a stočného 288,44 eura, žalovaný v odvolaní nenapadol, nebol preto v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako taký nadobudol právoplatnosť.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s nesprávnym právnym posúdením a nesprávnym skutkovým zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

10. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

11. Žalobca tvrdí, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

12. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva č. XX-XXXXXXXXPDXXXX o dodávke vody z verejného vodovodu, odvádzaní odpadových vôd z povrchového odtoku verejnou kanalizáciou zo dňa 29.07.2014 a Zmluva o dielo č. XXXX/XXXX/I.€ (Projekt „Prípojka za 1 EUR“) zo dňa 10.07.2014 sú štandardnými formulárovými spotrebiteľskými zmluvami, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Občiansky zákonník v § 53 ods. 1 upravuje, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často z hľadiska na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá

možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

14. Neprijateľné podmienky nie sú taxatívne vypočítané a súdna prax ich môže judikovať so zreteľom na skutkové a právne okolnosti prípadu. Súdny členských štátov môžu judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C 237/02, Freiburger Kommunalbauten).

15. Žalobca si zmluvnú pokutu vyúčtoval vo výške 188,56 vo faktúre č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.11.2017 podľa spôsobu určeného v článku IV. bod 8 zmluvy o dielo. Podľa žalobcu nezaplacením vodného a stočného zo strany žalovaného po dobu dlhšiu ako 30 dní po dobe splatnosti, došlo na odbernom mieste žalovaného dňa 08.11.2017 k prerušeniu dodávky vody, resp. odvádzania odpadovej vody, a tým k porušeniu záväzku žalovaného odoberať vodu po dobu 5 rokov. Tvrdil, že za odoberanie vody od žalobcu po dobu 5 rokov poskytol žalovanému zľavu na nákladoch za zriadenie vodovodnej prípojky, avšak ten neuhradením pohľadávky zmaril celý účel zmluvy, nakoľko je teraz odpojený od vodovodnej prípojky, napriek tomu, že žalobca investoval do vodovodnej prípojky, ktorá nie je využívaná.

16. Ak počas hodnotiaceho obdobia dôjde k prerušeniu, resp. ukončeniu pripojenia odberného miesta zo strany zhotoviteľa, zhotoviteľ je oprávnený vyfakturovať zmluvnú pokutu, ktorá bude predstavovať finančné vyjadrenie množstva minimálneho odberu uvedeného v čl. IV v bode 4 za obdobie odo dňa prerušenia, resp. ukončenia pripojenia odberného miesta ku dňu ukončenia doby účinnosti tejto zmluvy uvedenej v čl. V v bode 1. v súlade s platnými cenníkmi VVS, a.s. (čl. IV bod 8 zmluvy o dielo).

17. Vo vzťahu k zmluvnej pokute odvolací súd uvádza, že zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, avšak nemôže byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Pre posúdenie dojednávania zmluvnej pokuty ako zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve z hľadiska jej neprijateľnosti nie je podstatné, či reálne dôjde k porušeniu povinností.

18. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, avšak nemôže byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ustanovení § 3 odsek 1 Občianskeho zákonníka. V dohode o zmluvnej pokute musí byť jednoznačne špecifikovaná zmluvná povinnosť, na porušenie ktorej sa zmluvná pokuta vzťahuje.

19. Výška zmluvnej pokuty má byť zásadne primeraná významu riadneho splnenia zmluvy pre zabezpečenie strany. Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

20. V zmluve uvedená formulácia „...dôjde k prerušeniu pripojenia odberného miesta zo strany zhotoviteľa...“ je podľa názoru odvolacieho súdu všeobecná a nejednoznačná. Súd prvej inštancie preto konštatoval správne, že zo znenia zmluvy o dielo (čl. IV. bod 8) nevyplýva jednoznačná špecifikácia porušenia povinnosti, na ktorú sa vzťahuje. Odvolací súd ďalej uvádza, že znenie čl. IV bodu 8 zmluvy nerozlišuje závažnosť porušenia tej-ktorej povinnosti a v tejto súvislosti ani primeranosť zmluvnej pokuty pre porušenie tej-ktorej povinnosti a z toho dôvodu je neurčité. Paušálne dojednanie zmluvnej pokuty, ktoré vôbec nezohľadňuje intenzitu a význam toho-ktorého porušenia povinností a ani výšku pohľadávky vzniknutej porušením záväzku, predstavuje zmluvnú podmienku, ktorá výrazne znevýhodňuje spotrebiteľa a dodávateľovi umožňuje pri akomkoľvek, i menej významnom porušení povinnosti, uplatniť si voči spotrebiteľovi zmluvnú pokutu v plnej výške kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu.

21. V danom prípade nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty žalobca odôvodňuje porušením povinnosti žalovaného uhrádzať riadne a včas cenu za dodané služby, z dôvodu ktorého došlo k prerušeniu dodávky na odbernom mieste. Odvolací súd konštatuje, že dojednanie o zmluvnej pokute nijako nereflektuje na závažnosť porušenia zmluvných povinností spotrebiteľa, zmluvná podmienka oprávňuje dodávateľa požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty bez ohľadu na výšku dlhu spotrebiteľa, ako aj bez ohľadu na dôvod prerušenia, resp. ukončenia pripojenia odberného miesta, a teda bez ohľadu na to, či vôbec k porušeniu povinnosti zo strany spotrebiteľa dôjde.

22. Zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná. Za vzájomnú dohodu len ťažko možno považovať to, že „dohoda“ o zmluvnej pokute je dodávateľom jednostranne predložená spotrebiteľovi na podpis vo formulárovej, dodávateľom vopred pripravenej zmluve bez toho, aby mal spotrebiteľ možnosť ju odmietnuť, či nejakým spôsobom korigovať. V žiadnom prípade tak nemožno tvrdiť, že sa jedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 odsek 2 Občianskeho zákonníka). Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách používaných dodávateľom odkazom na cenník, bez dojednania jej konkrétnej výšky v zmluve.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie považuje zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v zmluve o dielo za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

24. Dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť. Keďže žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, nevznikol mu ani nárok na zaplatenie príslušenstva (úrokov z omeškania) z tejto zmluvnej pokuty.

25. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu, ktorý sa odvoláva na to, že zmluvná pokuta bola dojednaná v dôsledku poskytnutej zľavy za zriadenie vodovodnej prípojky, sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že tieto inštitúty nemožno navzájom zamieňať a je vecou obchodnej politiky žalobcu, že poskytol žalovanému zľavu za zriadenie prípojky.

26. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“. (porovnaj IV.ÚS 115/03). S poukazom na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné sa vyjadrovať k ostatným dôvodom odvolania.

27. Za toho stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 CSP.

28. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania

nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).